

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	05.03.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	09.11.2009
Avaldamismärge:	

Ekspordi riikliku garanteerimise seadus

Vastu võetud 18.12.2002

[RT I 2003, 1, 2](#)

jõustumine 01.05.2003, osaliselt 1. 05. 2004.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
14.04.2004	RT I 2004, 36, 251	01.05.2004
10.02.2005	RT I 2005, 12, 52	05.03.2005

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse eesmärk ja reguleerimisala

- (1) Käesoleva seaduse eesmärk on ekspordi riikliku garanteerimise kaudu kaitsta Eesti ettevõtjaid eksporditehingutest tuleneva võimaliku kahju eest.
- (2) Käesolev seadus sätestab ekspordi riikliku garanteerimise alused ja põhimõtted Eestis.
- (3) Ekspordi riiklikule garanteerimisele ei kohaldata kindlustustegevuse seadust (RT I 2000, 53, 343; 2001, 43, 238; 48, 268; 59, 359; 87, 529; 93, 565; 2002, 35, 215; 63, 387; 102, 600).
- (4) Ekspordi riikliku garanteerimisega seonduvatele lepingutele kohaldatakse võlaõigusseadust (RT I 2001, 81, 487; 2002, 60, 374), arvestades käesoleva seaduse erisusi.

§ 2. Ekspordigarantii

- (1) Ekspordigarantii (edaspidi *garantii*) käesoleva seaduse tähenduses on riiklik tagatis garantiivõtjale eksporditehingust tekkinud kahju hüvitamiseks. Garantii antakse garantiilepingus ettenähtud tingimustel.
- (2) Eksporditehing käesoleva seaduse tähenduses on kaupade müük ja teenuste osutamine välisriiki ning kaupade müügiks pakkumine, samuti nende toimingutega seotud investeeringud ja finantseeringud, muu hulgas otse- või kaudsed investeeringud välisriigis asuvasse ettevõttesse, välisriigis asuva ettevõtte omakapitali suurendamine või sellisele ettevõttele laenu andmine.
- (3) Garantiiist tulenev vastutus laieneb üksnes võlgniku põhikohustusele ja kohustusele tasuta intressi ning on täiendav võlgniku vastutusele. Käesoleva seaduse § 11 punktis 3 nimetatud riski realiseerumise korral katab vastutus lepinguvälise kahju.
[[RT I 2005, 12, 52](#)- jõust. 05.03.2005]

§ 3. Garantiiivõtja, tarnijakrediit, ostjakrediit

- (1) Garantiiivõtja käesoleva seaduse tähenduses on ettevõtja, kellega garantiileping on sõlmitud. Garantiiid võivad taotleda ettevõtjad, kes otseselt või kaudselt võtavad riske, mis on seotud garanteeritavate eksporditehingutega.
- (2) Kui tarnija ja ostja vahelise kaupade või teenuste ekspordi käsitleva lepingu alusel on ostja kohustatud tarnijale nende kaupade või teenuste eest maksma lepingus nimetatud maksetingimustel, on tegemist tarnijakrediidiga.

(3) Kui laenuandja ja ostja on kaupade või teenuste ekspordi käsitleva lepingu rahastamiseks sõlminud laenulepingu, millega laenuandja kohustub ostja nimel maksma tarnijale nende kaupade või teenuste eest vastavas lepingus nimetatud maksetingimustel ning ostja maksab laenuandjale laenulepingu alusel, on tegemist ostjakrediidiga.

§ 4. Võlgnik

(1) Võlgnik käesoleva seaduse tähenduses on isik, kelle kohustuste täitmist on garanteeritud. Võlgnikuna on käsitatav ka isik, kes käendab või muul viisil tagab võlgniku kohustusi garanteeritavas tehingus. Võlgnik võib olla avalik-õiguslik või eraõiguslik.

(2) Avalik-õiguslik võlgnik käesoleva seaduse tähenduses on avaliku võimu ülesandeid täitev asutus või juriidiline isik, keda ei saa kohtu- või halduskorras maksejõuetuks tunnistada.

(3) Võlgnik, kes ei ole avalik-õiguslik võlgnik, on eraõiguslik võlgnik.

(4) Kui avaliku võimu ülesandeid täitev asutus või juriidiline isik tagab täielikult ja tingimusteta eraõigusliku võlgniku garantiiga kaetud kohustused, käsitatakse viimast avalik-õigusliku võlgnikuna.

2. peatükk EKSPORDI GARANTEERIMISE ALUSED

§ 5. Ekspordi garanteerimine

(1) Ekspordi riiklikku garanteerimist korraldab riigi poolt ekspordi garanteerimiseks asutatud sihtasutus (edaspidi *sihtasutus*).

(2) Käesoleva seaduse alusel sihtasutuse poolt antud garantiidest tulenevate kohustuste täitmise tagab riik ühe miljardi krooni ulatuses.

(3) Garantii lepingust tulenevaid nõudeid saab esitada vaid sihtasutuse vastu. Riigi vastu saab nõudeid esitada üksnes juhul, kui sihtasutusel ei jätku kohustuste täitmiseks ekspordi garanteerimise sihtfondi tehnilistest eraldistest ja omavahenditest.

(4) Kui sihtasutus on väljastanud garantii, mis ei ole kooskõlas käesoleva seaduse § 6 lõigetega 1, 3 ja 4, § 7 lõikega 2, § 9 lõigetega 1 ja 2, § 10 lõigetega 1 ja 4 ning § 13 lõikega 2, siis sellise garantii eest riik ei vastuta. [RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 6. Garantii andmine

(1) Garantii antakse garantiivõtjale taotluse ning sellele lisatud dokumentide alusel.

(2) Enne garantii andmise otsustamist hindab sihtasutus eksporditehinguga seotud garanteeritavaid riske ning arvestab neid garantii andmisel.

(3) Garantii andmise kohta sõlmib sihtasutus garantiivõtjaga garantiilepingu.

(4) Vabariigi Valitsus võib nimetada välisriigid, millega seotud eksporditehinguid eriti suure poliitilise või kommertsriiski tõttu ei garanteerita.

(5) Taotlusele esitatavad nõuded, garantii andmise ning garantiivõtjale eksporditehingust tekkinud kahjude hüvitamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus. [RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 7. Eksporditehingule garantii andmisest keeldumine

(1) Sihtasutus võib eksporditehingule garantii andmisest alati keelduda.

(2) Sihtasutus peab garantii andmisest keelduma, kui:

1) garantiivõtja ei ole esitanud nõuetekohast taotlust, nõutavaid dokumente või sihtasutuse poolt nõutud teavet eksporditehingu kohta;

2) on ilmnenu, et garantiivõtja on taotluses või sellele lisatud dokumentides esitanud valeandmeid.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 8. Samaaegselt kehtivate garantiide summa

Sihtasutuse poolt käesoleva seaduse alusel antud ja samaaegselt kehtivate riiklike garantiide piirsumma ei tohi ühelgi hetkel ületada käesoleva seaduse § 5 lõikes 2 nimetatud summat.

§ 9. Garantiide andmise piirangud

(1) Ühe eraõigusliku võlgniku kohta antavate garantiide kogusumma ei tohi ületada 10 protsenti käesoleva seaduse §-s 8 sätestatud garantiide piirsummast.

(2) Ühe garantiivõtja või ühte konsolideerimisgruppi kuuluvate garantiivõtjate kohta antavate garantiide kogusumma ei tohi ületada 35 protsenti käesoleva seaduse §-s 8 sätestatud garantiide piirsummast.

(3) Majandus- ja kommunikatsiooniminister võib lubada sihtasutusel anda garantii, mis ületab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud piirsummat, kui see on vajalik käesoleva seaduse eesmärgi saavutamiseks ning kui garantiiga seotud riskid on piisavalt maandatud.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 10. Garanteeritavad riskid

(1) Garantiilepingus võib ette näha kahju täieliku või osalise hüvitamise, kui kahju on tekkinud ühel või mitmel järgnevalt nimetatud põhjusel:

- 1) eraõigusliku võlgniku ja tema kohustusi tagava isiku maksejõuetus;
- 2) võlgniku ja tema kohustusi tagava isiku lepinguliste kohustuste täitmata jätmine;
- 3) kaupade või teenuste ostja otsus tarnijakrediidi korral katkestada või tühistada garantiiga seotud leping või keelduda kaupade või teenuste vastuvõtmisest, ilma et tal oleks õigus seda teha;
- 4) välisriigi, mis ei ole garantiivõtja asukohariik, valitsuse meede või otsus, mis takistab garantiiga seotud lepingu täitmist;
- 5) üldine moratorium, mille kuulutab välja võlgniku asukohariigi valitsus või sellise kolmanda riigi valitsus, mille kaudu tehakse garantiiga seotud lepingus ettenähtud makseid;
- 6) poliitilised sündmused, majandusraskused ning õigusaktidest tulenevad või halduskorralduslikud meetmed välisriigis, mis takistavad garantiiga seotud lepingu alusel makstavate summade ülekandmist või põhjustavad sellega viivitamist;
- 7) võlgniku asukohariigis vastuvõetud õigusaktid, mille kohaselt võlgniku poolt kohalikus vääringus tehtud makseid käsitatakse võla kustutamiseks, olenemata sellest, kas need makseid katavad vahetuskurside muutumise tõttu garantiiga seotud lepingu võlasummat selle ülekandmise päeval või ei kata;
- 8) Eesti või garantiivõtja asukohariigi valitsuse meede või otsus, samuti Euroopa Liidu meetmed ja otsused, mis on seotud Eesti ja teiste riikide vaheliste kaubandussuhetega, kui asjaomane valitsus ei kompenseeri vastava otsuse või meetme tõttu garantiivõtjale tekkinud kahjulikke tagajärgi muul viisil;
- 9) välisriigis esinev vääramatu jõud, kui selle mõju ei ole kaetud mõne muu garantiiliigiga;
- 10) välisriigi ettevõtja omakapitali või võõrkapitali tehtud investeeringuga seotud välisriigi ametivõimude tegevus või tegevusetus või muu ametivõimudega seotud, kuid garantiivõtjast sõltumatu asjaolu, sealhulgas valuuta ülekande- ja konverteerimispiirangud, natsionaliseerimine ja sundvõõrandamine, sõjategevus, kodusõda, ülestõus või muud rahutused, valitsusepoolne lepingu rikkumine.

(2) Eraõiguslike võlgnike kommertsrisk on määratletud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3.

(3) Käesoleva seaduse § 11 punktis 2 sätestatud krediidiriskide korral on eraõiguslike võlgnike poliitiline risk määratletud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 4–9 ning avalik-õiguslike võlgnike poliitiline risk lõike 1 punktides 2–9.

(4) Garantiivõtjale eksporditehingust tekkiv kahju hüvitatakse poliitilise riski realiseerumisel kuni 100 protsendi ja kommertsriski realiseerumisel kuni 90 protsendi ulatuses.

(5) Garantiiga ei kaeta riske, mida saab kindlustada Eestis tegutsevates eraõiguslikes kindlustusseltsides.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 11. Kahju hüvitamise täiendavad eeldused

Garantiilepingus võib ette näha käesoleva seaduse § 10 lõikes 1 nimetatud asjaoludest tuleneva sellise kahju hüvitamise, mis:

- 1) on tekkinud garantiivõtja lepinguliste kohustuste täitmise või tellitud kaupade tootmise peatumisest vähemalt ühe käesoleva seaduse § 10 lõike 1 punktides 1–9 loetletud asjaolu tõttu (tootmisrisk);
- 2) on tekkinud garantiiga seotud lepingu alusel garantiivõtjale täitmisele kuuluva rahalise kohustuse täitmata jätmisest vähemalt ühe käesoleva seaduse § 10 lõike 1 punktides 1–9 loetletud asjaolu tõttu (krediidirisk);
- 3) on tekkinud garantiivõtja võimetusest realiseerida oma investeeringuga seotud õigusi vähemalt ühe käesoleva seaduse § 10 lõike 1 punktis 10 loetletud asjaolu tõttu (investeeringurisk).

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 12. Kahju hüvitamisest keeldumine

(1) Sihtasutusel on õigus keelduda kahju hüvitamisest, kui kahju tekkimise on otseselt või kaudselt põhjustanud järgmised asjaolud:

- 1) garantiivõtja või tema nimel tegutseva isiku tegevus või tegevusetus;
- 2) garantiiga seotud lepingutes või lepingutega seotud dokumentides sisalduvad garantiivõtja õigusi piiravad sätted;
- 3) garantiivõtja ja võlgniku vahel pärast garantiiga seotud lepingu sõlmimist tehtud kokkulepe, mis takistab võla maksmist või põhjustab sellega viivitamist;
- 4) tarnijakrediidi puhul kohustuste täitmata jätmine alltöövõtjate, lepinguosaliste või muude tarnijate poolt, kui seda ei ole põhjendanud käesoleva seaduse § 10 lõike 1 punktides 4–9 nimetatud poliitilise riskiga seonduv.

(2) Garantiilepingus võib ette näha ka käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetamata asjaolusid, mille puhul sihtasutusel on õigus keelduda kahju hüvitamisest.
[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 13. Garantiileping

(1) Garantiilepingule kohaldatakse võlaõigusseaduses käenduslepingu kohta sätestatud, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(2) Garantiilepingus peavad sisalduma vähemalt:

- 1) tingimus, mille kohaselt sihtasutus vastutab üksnes siis, kui garantiivõtja ei saa käesoleva seaduse § 10 lõike 1 punktides 1–9 loetletud asjaolude tõttu rahuldada oma nõuet võlgniku vastu või kui realiseerub vähemalt üks § 10 lõike 1 punktis 10 nimetatud asjaolu;
- 2) garantiivõtja omavastutuse ulatus;
- 3) garantiisumma;
- 4) garantiipreemia suurus ja selle maksmise tingimused;
- 5) garanteeritavad riskid;
- 6) garantiivõtja kohustus tasuda garantiipreemia;
- 7) garantiid jõustumise aeg;
- 8) viide, et tegemist on käesoleva seaduse alusel antud riikliku garantiiga.

(3) Garantiisumma võib olla väljendatud Eesti kroonides või Eestis konverteeritavas valuutas, mida Eesti Pank noteerib.

(4) [Vabariigi Valitsus kehtestab täiendavad kohustuslikud tingimused garantiilepingule, mis käsitleb eksporditehingute garanteerimist ühiselt teiste Euroopa Liidu liikmesriikide riiklike garanteerimisasutustega](#) .
[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 14. Garantiipreemia

(1) Garantiipreemia käesoleva seaduse tähenduses on rahasumma, mis määratakse eksporditehingu riskitasemest ja garantiivõtja omavastutusest lähtuvalt ning mille garantiivõtja tasub sihtasutusele garantiilepingus määratud suuruses ja tähtajal.

(2) Garantiipreemiad peavad katma sihtasutuse garanteerimisega seotud kulud ja võimaliku kahju pikema perioodi vältel, vastama garanteeritavatele riskidele, garantiilepingust tulenevale garantiisummale ja garantiivõtja omavastutuse ulatusele.

(2¹) Lisaks garantiipreemiale võib sihtasutus garantiivõtjalt võtta lepingutasu ja muid ekspordigarantii andmisega seotud põhjendatud tasusid.

(3) [Majandus- ja kommunikatsiooniminister kehtestab garantiipreemia, lepingutasu ja muude tasude määramise üldise eeskirja ning nende arvutuspõhimõtted](#) .
[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 15. Teavitamise kord

Sihtasutus teavitab antud garantiidest Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu liikmesriikide garantiidandjaid vastavalt Vabariigi Valitsuse kehtestatud teavitamise korrale .

3. peatükk

EKSPORDI GARANTEERIMISE OMAVAHENDITE MOODUSTAMINE JA SIHTASUTUSE ARUANDLUS

§ 16. Sihtasutuse omavahendid

(1) Sihtasutuse omavahendid on sihtasutuse tegevusalade järgi jaotatud ja eraldatud sihtfondideks.

(2) Sihtasutus korraldab oma raamatupidamisarvestust selliselt, et oleks tagatud eksporditehingute garanteerimisega seotud varade ja kohustuste eraldatus sihtasutuse muudest varadest ja kohustustest.

(3) Ekspordi garanteerimise sihtfondi kuuluvad ekspordi garanteerimise omavahendid, mida ei saa kasutada sihtasutuse muust tegevusest tulenevate kohustuste täitmiseks.

(4) Riikliku ekspordigarantii andja valuuta-, krediidi- ja likviidsusriskide ning muude rahaliste vahendite haldamisega seonduvate finantsriskide juhtimise põhimõtted ja üldised piirangud kehtestab Vabariigi Valitsus . [RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 17. Sihtasutuse ekspordi garanteerimise omavahendid

(1) Sihtasutuse ekspordi garanteerimise omavahendite (edaspidi *omavahendid*) hulka kuuluvad:

- 1) ekspordi garanteerimiseks eraldatud kapital;
- 2) ekspordi garanteerimisega seotud eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum vastavalt auditeeritud aastaaruannetele;
- 3) sihtotstarbelised annetused.

(2) Omavahenditest arvatakse maha immateriaalne põhivara ja jooksva aruandeperioodi kahjum.

(3) Omavahendite hulka võib sihtasutuse asutajaõiguste teostaja loal täiendavalt arvata allutatud laenud ja muud sellelaolised kohustused (edaspidi *allutatud laen*), mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

- 1) laenulepinguga võetud laenu tagastamise tähtaeg või tagastamise periood on vähemalt viis aastat ning laenu puhul, mille tagastamise tähtaega ei ole kokku lepitud, peab lepingus olema sätestatud kohustus teatada laenu tagasinõudmisest mitte vähem kui viis aastat ette;
- 2) laenulepingus ei ole ette nähtud laenu ennetähtaegse tagasimaksmise tingimust, välja arvatud sihtasutuse lõpetamise korral;
- 3) sihtasutus võib laenu enne tähtaega tagasi maksta ainult asutajaõiguste teostaja loal;
- 4) sihtasutuse pankroti korral makstakse laen tagasi pärast tähtaegselt esitamata, kuid tunnustatud nõuete rahuldamist.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud omavahenditena võetakse arvesse ainult realselt laekunud laenusumma, kuid mitte rohkem kui 50 protsenti käesoleva paragrahvi lõigete 1 ja 2 alusel arvestatud omavahendite summast.

(5) Allutatud laenu lepingu lõppemise päevale eelneva viie aasta jooksul tuleb igal järgneval aastal täiendavate omavahendite hulka arvatud laenusummat vähendada 20 protsenti laenu algsummast.

(6) Allutatud laenu, mille maksetähtpäevani on jäänud vähem kui üks aasta, ei saa arvata omavahendite hulka.

(7) Eelisaktiaid ja teisi käesolevas paragrahvis nimetatud finantsinstrumente võib sihtasutus omavahendite hulka arvata ainult asutajaõiguste teostaja igakordsel eelneval loal.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 18-20. [Kehtetud - RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 21. Ekspordi garanteerimise isetasuvuse nõue

Sihtasutus peab ekspordi garanteerimise korraldamisel tagama:

- 1) garanteerimisega seotud tulude ja kulude tasakaalu pikema perioodi vältel;
- 2) garantiilepingutest tulenevate kohustuste kaetuse omavahenditega igal hetkel.

§ 22. Sihtasutuse riski hajutamine

Käesoleva seaduse alusel võetavate riskide vähendamiseks võib sihtasutus garantiidest tulenevaid riske kindlustada või muul viisil edasi anda korras, mille kehtestamise õigus on majandus- ja kommunikatsiooniministril.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 23. Tehnilised eraldised

(1) Sihtasutusel peab olema igal hetkel piisavalt vahendeid, et katta kehtivate garantiilepingute alusel tehtavaid väljamakseid. Sihtasutuse vahendite piisavuse näitajaks on omavahendid ja tehnilised eraldised.

(2) Tehnilised eraldised on kehtivatest garantiilepingutest tulenevate ja tulevikus sihtasutuse poolt potentsiaalselt väljamaksmisele kuuluvate nõuete katteks arvestatud kohustuste summa.

(3) Ekspordi riikliku garanteerimise tehniliste eraldiste moodustamise põhimõtted ja nende arvutamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus .

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 24. Sihtasutuse ekspordi garanteerimise omavahendite normatiiv

(1) Garantiide andmisel võetud võimalike kahjude katmiseks peab sihtasutuse omavahendite minimaalne suurus (edaspidi *omavahenditenormatiiv*) olema 12 protsenti kehtivate garantiide puhaskväärtusest, kuid mitte väiksem kui 30 miljonit krooni.

(2) Garantiide puhaskväärtuse arvestamiseks liidetakse kõikide kehtivate garantiide summale sihtasutuse vastu esitatud kahjunõuete summa ning lahutatakse arvestatud tehniliste eraldiste summa. Kehtivate garantiide summasse ei arvestata garantiisid, mille alusel on sihtasutuse vastu esitatud kahjunõue.

(3) Kui omavahendeid on vähem käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel sätestatud omavahendite normatiivist, ei tohi sihtasutus uusi garantiisid anda.

(4) Kui omavahendeid on vähem käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel sätestatud omavahendite normatiivist, otsustab Vabariigi Valitsus sihtasutuse ekspordi garanteerimise omavahendite taastamise.

(5) Omavahendite suurendamiseks käesoleva paragrahvi lõike 4 kohaselt esitab sihtasutuse asutajaõiguste teostaja taotluse Rahandusministeeriumile.

(6) Kui omavahendeid on suurendatud allutatud laenuna, tagastab sihtasutus allutatud laenu vastavalt selle tingimustele, kuid mitte varem, kui omavahendite summa on ületanud suurema alljärgnevatest näitajatest:

- 1) 15 protsenti üheaegselt kehtivate garantiide puhaskväärtusest;
- 2) 35 miljonit krooni.

§ 24¹. Sihtasutuse teenitud vahendite kasutamine

Sihtasutus võib omavahendeid ekspordi garanteerimise omavahendite normatiivi ületavas osas kasutada sihtasutuse põhiülesannete ja muude põhikirjaliste eesmärkide täitmisega seotud finantsteenuste pakkumiseks korras, mille kehtestamise õigus on majandus- ja kommunikatsiooniministril.

[RT I 2005, 12, 52- jõust. 05.03.2005]

§ 25. Garantiide arvestus ja kontroll

(1) Sihtasutuse tegevust kontrollib asutajaõiguste teostaja.

(2) Sihtasutus esitab Rahandusministeeriumile igal aastal rahandusministri määratud tähtjaks auditeeritud aruande käesoleva seaduse alusel antud garantiide, garantiilepingute alusel väljamakstud summade ja arvestatud tehniliste eraldiste kohta. Rahandusministril on õigus sihtasutuselt saada täiendavalt informatsiooni nii arvestatud tehniliste eraldiste kui tõenäoliselt väljamaksmisele kuuluvate summade katteks olemasolevate varade kohta.

4. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 26. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 27. Varasemate garantiide kehtivus

Käesoleva seaduse §-s 26 nimetatud seaduse alusel antud garantiid loetakse käesoleva seaduse alusel antud garantiideks.

§ 28. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2003. aasta 1. mail.

(2) Käesoleva seaduse § 13 lõige 4 ja § 15 jõustuvad Eesti ühinemisel Euroopa Liiduga.